

Att hjälpa till

Det finns så mycket en afrikansk pojke och flicka kan hjälpa till med där hemma. Nu ska du får höra vad Helen och Bernard gör när de inte är i skolan.

Helen har ofta hand om sina småsyskon. Hon sköter Michael som är lite över ett år gammal. Hon har hand om honom när mamma är borta. Ibland badar hon honom också på kvällarna. Det är mycket som Helen klarar av att göra, fast hon bara är åtta år.

Hon bär vatten på huvudet från floden nästan varje dag. Hon sopar golvet i hyddan där hon sover. Hon samlar också ved och stickor som hon bär hem till kvällen.

Helen tycker om att koka te. Det får hon göra ibland. Hon sätter vatten, mjölk, socker och teblad tillsammans och låter det koka. Det blir gott! När Helen kokar te tänker hon på att hon snart blir så stor att hon får börja koka mat.

Bernard är ofta ute och vaktar korna och fåren. Det gäller att se till att de inte går in i majsfälten, för majs tycker de om. En sak som Bernard tycker är extra roligt, men som inte precis är arbete, är att ta ett får till floden och tvätta det. Han tvålår in fåret med lite tvättmedel och sköljer det sen. Det verkar som om både fåret och pojken tyckte om det.

Men Bernard hjälper också till på åkern. Han plockar ner majskolvar, rensar och hackar gräs. Ibland bär han också vatten till hemmet, men det är egentligen flickarbete tycker han.

Nu skall jag tala om något som både Bernard och Helen kan, men som jag undrar om du klarar av. De tvättar och stryker sina kläder själva. Det är duktigt gjort!

Jag undrar om inte en och annan i Finland hade något att lära sig av barnen i Kenya. De hjälper till därhemma sedan de är små. På så sätt hedrar de sin pappa och sin mamma. Det vill Gud att vi skall göra. Tänk om du från och med nu skulle titta dig omkring i ditt hem och se efter om du kan hjälpa till med något! (För det är väl inte så att du låter mamma bädda din säng och plocka undan alla grejor som du slängt omkring dig?)

Siv Bergman